

## Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

## Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

# DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

## Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.  
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.  
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.  
Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.  
Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

## Vae victis!

Debreczen, június 18.

(K. B.) Főntartjuk azon meggyőződésünket, hogy a jelenleg tárgyalás alatt levő közigazgatási javaslatból törvény nem lesz soha. Azonban tegyük föl, hogy törvényt válik, — tegyük föl, hogy a kormánypárt elköveti azon államcsinyt, melyet rebesgetnek, hogy tudniillik az általános vita lezajlása után nem megy bele a részletes tárgyalásba, hanem hivatkozva arra, hogy a törvényjavaslat már minden oldalról meg van világítva, egyszeri szavazással, minden további vita, minden módosítás nélkül, teljes egészében elfogadja az egész törvényjavaslatot: mi lesz akkor?

Vae victis! Jaj lesz a legyőzött ellenzéknek! Ha e törvényjavaslat törvényerőre emelkedik, Magyarországon többé ellenzéki párt fönt nem tarthatja magát, mert elnyomják azt az óriási hivatalos apparátus segítségével.

A javaslatnak nincs is egyéb célja, mint korlátlan hatalmat adni kezébe a központi kormánynak az egész ország felett s korlátlan hatalmat adni kezébe a főispánoknak az egyes törvényhatóságok felett. Nos, a törvényjavaslat, ha a buta erőszak törvényerőre emeli, ezt a célt kétségkívül el is fogja érni s az ellenzék a hatalommal szemben tehetetlenné válik.

Már ma is tulerős hatalommal kell megküzdenie az ellenzéknek s igazán csoda, s csak is a magyar nép szabadságszeretetének köszönhető, hogy a függetlenségi párt oly szép számba fölszaporodott. A választásoknál a kormány és pártja annyi visszaélést követ el, hogyha mindezt orvosolni akarnák, a képviselőház egyébbel se foglalkoznék, mint e visszaélések miatti interpellációkkal. Hát még a jövőben mi vár reánk, midőn majd kinevezett tisztviselők vezetik a közigazgatást s hivatalból rendeltetnek ki kormánypárti kortesekül!

A választott tisztviselők közül is sokan akadtak, kik kegykeresésből fölengedtek magukat használni az ellenzék ellen. A kinevezett tisztviselők pedig mindannyian kormánypárti kortesek lesznek s ha valamelyik nem fejt ki a korteskedés terén elég buzgalmat, vagy elcsapják, vagy pedig áthelyezik Hajdúvármegyéből valahová Csaszlau szomszédságába. A 10,000 rabszolgának föltétlenül parancsolni fog a kormány s ezen óriási szolgasereggel támadja meg a független Magyarországot küzdők lelkes táborát!

E táborát még eddig nem tudták megsemmisíteni, pedig minden megenge-

dett és meg nem engedett fegyvert fölhasználtak annak megrontására. A kormánypárti kortestábor vezérkari főnöke mindenütt a főispán volt, — az alvezérségre készséggel vállalkoztak némely szolgabírák, — a közlegénység kitelt a könnyen presszionálható alsóbb rangu tisztviselőkkel. Azokat, kik nem akartak beállani e kortes-csapatba, a főispánok kiüldözték a tisztviselők sorából.

A kortes-csapat egész fegyvertárral rendelkezett, mely mellett eltörpül a bécsi arzenál. Napirenden volt a vesztegetés, fenyegetés, rábeszélés, lélek-vásárlás, ígértetés, hizelgés, a tudatlanoknak elbolondítása, etetés, itatás, gyalázása a függetlenségi eszmének, dicsőítése a kénye meszolgaságnak. Választások idején megszünt a hivatalokban a munka s kezdetét vette a házalás és korteskedés s Sodoma-szagu korcsmává alacsonyították le a politika templomát. Ha aztán azt tapasztalták, hogy az ellenzéki jelölt olyan népszerű, hogy ellene semmi fegyver nem használ, akkor ráfogták, hogy az apja zsidó volt, — így akarták népszerűtlenné tenni. — a zsidó választókat pedig azzal igyekeztek a kormánypártnak megnyerni, hogy egyedül a kormány védi meg őket az antiszemizmussal ellen; egy személyben tehát antiszemita és filozemita voltak s ha kellett, még nihilistáknak is beállottak a kormánypárti kortesek, puska-lövésekkel akarván ráijeszteni (Papp Elek éjjeli kalandja V.-Pércsen!) az ellenzéki jelöltre és támogatóira.

Saját közvetlen, személyes tapasztalásunkból beszélünk. Elég alkalmunk volt megfigyelni azon gyalázatos hadjáratot, melyet a kormánypárti kortes-csapat szokott folytatni az ellenzék ellen. És e hadjárat választott tisztviselők segítségével folyt, — mit fognak még csinálni a kinevezett tisztviselők!

Ma is alig birunk e kortes-csapat alvezéreivel, a választott szolgabírákkal. Ezek az urak különben többnyire igen kedves emberek, jó czimborák, gavallérok, — de mihelyt választásra kerül a dolog, kivetkőznek önmagukból. Elvakulnak és megvadulnak. Oly gyűlölettel és szenvedélyvel küzdenek az ellenzék ellen, mintha az valóságos ellenség lenne. A kellett visszahatással, mely a közvéleményben és sajtóban nem marad el, nem sokat törődnek, mert a főispánok protekciójába takaróznak. Hátha még kinevezés útján nyerik hivatalukat, akkor lesznek ezek az urak igazi fenegyerekek!

Maholnap a közszabadságok közül nem marad meg egyéb számunkra, mint a sajtó-szabadság. Ezt még nyiltan

nem merték megtámadni, — de már a közigazgatási javaslat kerülő uton megtámadja. Benne van ugyanis a javaslatban, hogy minden vármegyének külön hivatalos közlönye lesz. E szakasz egyenesen a vidéki ellenzéki sajtó megrontására tör. A hivatalos közlönyt köteles lesz minden község járattani, mi által az ellenzéki lapok tért veszítenek, — a hivatalos hirdetéseket a hivatalos közlönyök kapják, mi által az ellenzéki lapok jelentelmi forrása csökken s hivatalból mindent elkövetnek a hivatalos lapok erősítésére, ezekkel tehát a vidéki ellenzéki lapok alig fognak versenyezhetni. A vidéki kormánypárti lapok mit sem veszítenek, sőt nyernek, mert azokat egyszerűen átalakítják hivatalos közlönyökké.

A közigazgatási törvényjavaslat által tehát a kés egyenesen a függetlenségi párt mellének van irányozva. E pártot akarják megsemmisíteni, hogy az »összbirodalom« eszméjét mi se gátolja többé. Éczélemből kell a javaslatot keresztül erőszakolni, nem pedig azon czélemből, hogy a közigazgatást megjavítsák általa.

Védekezzünk tehát minden erővel e veszedelmes, hazafiatlan javaslat ellen, mely az önkormányzatot megsemmisíti s egyengeti Ausztriába való beolvadásunknak útját!

Ne feledjük el, hogy mi vár reánk!  
Vae victis!

## Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 17-én.

A képviselőház tegnapi ülésén a közigazgatási vita első szónoka Thaly Kálmán volt. Debreczen város első kerületének nagy nevű képviselője történelmi szempontból világította meg a kérdést s kimutatta, hogy az ősi vármegyét, melyet most Szent Szapáry Gy. meg akar dönteni, még Szent-István alapította a várispánságokkal kapcsolatban. (Thaly Kálmán nagy hatású beszédét szerettük volna ma egész terjedelmében, vagy legalább is részletesen közölni, de ugy a »Nemzet«, mint a »Pesti Napló« tegnapi esti lapjai nagyon gyarló kivonatot hoztak belőle.)

Thaly Kálmán után Horánszky Nándor beszélt — a javaslat mellett. Merész fantáziájával képes volt azt állítani, hogy azon jogok alapján, melyek e javaslatban foglaltak, az önkormányzati elemek, bármely illegálitással szemben 24 óra alatt megakaszthatják az egész közigazgatási gépezetet. Ennyi pozitív biztosítéka még eddig nem volt az önkormányzatnak. (?)

Az ülés végén gf. Szapáry Gyula miniszterelnök válaszolt Komjáthy Bélának a csongrádi ügyekben tett két rendbeli interpellációjára s a ház többsége e választ tudomásul is vette. — Majd Ugron Gábor interpellálta a kultuszminisztert a primási szék betöltése iránt, Pólonyi Géza az igazságügyminisztert az aranyos-maróthi törvényszék ügyében s végre ismét Ugron Gábor a belügyminisztert a békésmegyei főispánnak a sajtószabadságot sértő legújabb rendelete ügyében.

Thaly Kálmán azt hiszi, hogy miután a bizottságban, hol a javaslatot eleinte behatóan tárgyalták, meglehetősen átsietteték a javaslatot, a parlamentnek most kötelessége, hogy minden szempontból alapos bírálat alá vegye. Ő is úgy tesz, mint Schvarcz Gyula s történeti szempontból világítja meg a kérdést, még pedig visszamenve egészen Árpád koráig. Polemizálnia is kell Schvarcz Gyulával, bár midőn ezt teszi, úgy érzi magát, mint érezné Schvarcz Gyula, ha az ő Rákóczi-korbeli munkáival akarna polemizálni. A történelem még nem állapodott meg a vármegyék keletkezése iránt. Valószínű, hogy valamint a kunok »szállás«, a hunok pedig »hadak« szerint telepedtek le, a magyarok is mindjárt nemzetségek szerint helyezkedtek el s az már bizonyos, hogy Szent-István alapította az ősi vármegyét a várispánságokkal kapcsolatban.

Volt egy vármegyében több várispánság is, de viszont más vármegyéink egyes várispánságokból fejlődtek ki. Ezt egész sor történelmi adattal bizonyítja. Az Anjouk alatt a várispánságok elenyésztek s kifejlődött tisztán a vármegye. Schvarcz Gyula állításaival szemben idézi Botka Tivadar kutatásainak eredményeit s ezekkel cáfolja azokat. Majd kiegészíti Schvarcz vázlatát a megye történelmi fejlődéséről. Kegyelettel kell viseltetni a vármegyék iránt, melyek arra is képesek voltak, hogy az ellenség útjának megnehezítése céljából egész vidéküket is felégették.

A történelemből kimutatja azután, hogy minő áldozatokat hoztak a vármegyék a hazáért. Pedig egy régi krónika mondja, hogy »az magyar fizetni nem szeret« s mégis a legnagyobb áldozatra volt kész, ha a nemzet érdekei

ugy kívánták. Nem is járulhat hozzá, hogy most a megyét megöljék és ezért nem fogadja el a törvényjavaslatot, hanem hozzájárul Szederkényi Nándor határozati javaslatához.

— **A hadügyminiszter követelése.** A »Nemzet« a következőket írja: »A közös hadügyminiszterium 1892. évi költségvetéséről, a melynek összeállítására az elmunkálatok — mint az rendszerint történik — most vannak folyamatban, oly hírek kerültek forgalomba, mint ha e költségvetés oly nagyobb mérvű többszükségletet foglalna magába, hogy annak elfogadása és megszavazása a monarchia és így Magyarország jelenlegi pénzügyi helyzetét lényegesen befolyásolná. Ezekkel a különféle kommentárokkal és következtetésekkel közölt hírekkel szemben fel vagyunk határozva kijelenteni, hogy az a költségvetés, a mely a közös hadügyminiszterium 1892. évi szükségletei iránt a delegációk elé terjesztetni fog, még nincs is végleg megállapítva és ha az illetékes faktorok részéről megállapítatik, ama költség emelkedéseken kívül, amelyek már a múlt évi delegacionális tárgyalások alkalmából kilátásba helyeztetek, abban a pénzügyi helyzetet lényegesen befolyásoló újabb többszükséglet előreláthatólag alig fog felmerülni.«

Ez a felhivatalos közlemény nyilvánvalólag megerősíti azt, a mit megegyezni akar. Kiténik nevezetesen belőle, hogy a hadügyminiszter igenis fog budget-emelést kérni, még pedig többet, mint a mennyt a tavalyi delegáció kilátásba helyeztetek. Pedig hát az sem volt valami potomság, mert mint emlékeztünk, Bauer báró most egy éve 100 milliónál is nagyobb összeget tartott szükségesnek a hadsereg felszereléseinek kiegészítésére. Tehát izzadhatunk.

— **A tanítóképzés reformja.** Az elemi iskolai tanítók és tanítónők képesítő vizsgálataira vonatkozólag érvényben levő s már régebb időben kiadott szabályzat több tekintetben változtatásra szorul, s a múlt év nyarán a fővárosban tartott orsz. tanítóképzési tanáregyleti közgyűlés is tett ez irányban fölterjesztést, hangsúlyozván több intézkedés szükségét a tanítóképzés színvonalának emelése céljából.

A fontos kérdés reformja munkába vétett és a közoktatási tanács a kultuszminiszter felhívására fölrészletes tervezetet dolgozott ki, mely a régi szabályzatot néhány kardinalis pontjában megváltoztatja.

E tervezet a következő fontosabb újításokat tartalmazza:

1. A tanítóképeségi vizsgálatra magán uton készült jelöltekkel szemben garanciákat követel az alapos előkészültség érdekében. — Eddig a magántanulóktól követelhető iskolai előképzettség mértéke nem volt megállapítva. Továbbá a jelöltek egyenesen tanítóképesítő vizsgálatra bocsáttattak anélkül, hogy előbb a képezde egyes tanfolyamairól vizsgálatot tettek volna.

Ezután magántanuló csak az esetben bocsáttatik képesítőre, ha négy középtanodai, vagy polgári osztályról bizonyítványt mutat be s ha előbb a képezde négy évi tanfolyamáról bár összevontan, osztályvizsgálatokat tesz és legalább egy éven át nyilvános iskolában gyakorlati tanítással foglalkozott.

2. A képesítő vizsgálat intenzivitásának emelésére ezental nagyobb súly lesz fektetve az írásbeli vizsgálatra. A fontosabb studiumok — köztük a paedagógia — mind tárgyai lesznek az írásbelinek. A szóbeli vizsgálat pedig nem lesz oly fárasztó, mint eddig, amikor mintegy 19 tárgyból examinálták a jelölteket. Ezentul a szóbeli vizsgálat rendszerint csak 8—9 tárgyat ölel föl s azontul egyes növendékek csak azon tárgyakból vizsgálatnak, melyekből írásbeli dolgozatuk gyöngé volt.

3. Az ujtás harmadik és igen praktikus intézkedése az, hogy ezental nem csak munkamesternői vizsgálatok tartatnak, hanem tanítóképezdekben külön elemi iskolai tornát a tanítóknak is lehet szerezni.

Főbb vonásokban ezeket tartalmazza az ujtás, ami a tanítóképzés terén lényeges haladást fog eredményezni s különösen a tanítói képzettség színvonalon tartása érdekében azon irányban gyakorol kívánatos hatást, hogy a magán uton készült tanítójelöltek, akiknek száma már tulságosan elszaporodott, ezen szigorubb és alaposabb kritika útján meg fognak rostáltatni.

#### BELFÖLD.

**Az elkeresztelési ügy** elintézését vatikáni körökben, egy római távirat szerint, már nem tartják olyan nehéznek, mint eleintén. Revertera grófnak Bécsből visszatérése óta határozottan remélik, hogy a még meglevő nehézségeket el fogják háritani s hogy sikerülni fog a kérdést békés uton megoldani.

### A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

#### Kálvin képe előtt.

Nem láttam én arczod' s a te városodat,  
A hol lelked ma is világító torony,  
Hol neved' susogja a Lemán-tó habja,  
S komor homlokod az égbe nyuló orom.

Csak e képről rajzol képzetem lelkemre,  
Te szigorú Kálvin: új kor apostola!  
Csodáló szemeim szellemed' beszívják,  
Mint párázó vizet a nap hő sugara.

... Lesz-e idő? kérdem, hogy e kép keblemből  
Megszólalhat szívet átteremtő szóval.  
Kikacznának ma már... vidd el ez ábrándot,  
Te lelkem mélyéből fölszakadó sóhaj.

Korinthust Pál tolla, Genfet a te kez ed  
Ragadta ki egykor Sodoma öléből...  
Nyomor, viskók népét látom a jövőben...  
Meglátom-e én azt, hogy még e' fölépül?

(Székelyhid.)

Toth József.

### A két koma.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Nagy nehezen neveltem azt a malacot,  
de már ha felneveltem és bekerestem belőle  
ezt a pár frtot, meg is iszom az éldomását.  
De magamba bajos lesz elindulni arra a nagy  
vállalkozásra, hogy a Csicsogóban egy pár  
literet bekebelezek, mert megtörténhetnék rajtam  
az is, hogy berugok, aztán sohase talállok  
többet haza az anyjukomhoz. Gondolkodtam hát  
rajta, hogy mit is kellene csinálnom, ha már  
ilyen nagy fába vágom a fejszemet? Az ám!  
Hiszen van nekem két jó komám, a kik menten  
kiszegítenek a hajból!

A sertésvásárból egyenesen Tóth komához mentem.

— Hé, koma! Eladtam a malacot, ma iszunk egyet az örömeire!

— Hiszen, én nem vagyok a jónak elrontója, felelé a koma.

— Jó, jó, de Veress komát is elszeretném vinni az áldomásra, mert jó emberem ő is.

— Az meg még jobb lesz, koma.

És elmentünk nyomban Veress komához s meghívtuk őt illő tisztelettel az áldomás-ivásra. A két koma nagyon megdicsért érte, hogy jó napomban nem feledkeztem meg róluk,

látszik, hogy emberséges ember vagyok, isten éltesen — még több dicséretet is bocsáttattak a fejemre, de én a bajuszom alatt szörnyen mosolyogtam. A két koma nem is gondolja, miért hívom én őket az áldomás-ivásra. Nem ám másért, mint azért, hogy ha betalálnék rugni, hát legyen a ki haza tudjon vinni illő tisztességgel.

Politizálva poroszkáltunk a Csicsogóba. A tornáczon már várt Janos gazda és ugyancsak megsüvegelt bennünket, mi pedig letelepedtünk a kályha mellé, ahhoz a kissebbik asztalhoz és mire elhelyezkedtünk, már ott volt előttünk a jó féle homokkertiből egy liter.

A sarokból felugrált a himlős-banda, mely fekete kártyákkal vágta a 21-et, hogy csak úgy izzadt belé. Éppen akkor fricskázta meg a kis bögös a trombitást, a ki lopva beletekintett a kártyájába s isten tudja, mi lett volna belőlük, ha a mi jövételünk szét nem választja őket.

— Egy jó nótát, instálom.

— No, huzzad hát!

Hadd emlegessék meg az áldomást a komák, gondoltam magamban. És a himlős banda rázendítette azt a keserves nótát, a mit már a nagyanyám is elfelejtett. A két koma na-

**Válasz az oláh vádaskodásra.**

Külföldön mindinkább nagy érdeklődéssel várják a magyar ifjak feleletét az oláh memorandumra és a magyar válasz előkészítő bizottságához már több oldalról tettek kérdést az ügy mibenlétéről. Legújabbán a párisi deak-egylet is átiratot intézett a magyar kollegákhoz, melyben felkéri a memorandum előkészítő bizottságát, hogy mihelyt a felelet megjelenik, azonnal küldjék Párisba, még pedig lehetőleg nagy számban, mert a francia politikai körök nagy érdeklődéssel várják a választ. A magyar ifjak válasza ennél fogva tizezer példányban fog megjelenni.

**Baksay Sándor jubileuma.**

A kun-szentmiklósi református egyház e hó 28-án megünnepli lelkésze, Baksay Sándor papi működésének negyedszázados jubileumát. Az ünnepségek során a gyülekezet előjárói papi palástot és bibliát nyújtanak át emlékül az ünnepeltnek. Az ünnepi istentisztelet után banket lesz a jubiláns tiszteletére.

**Vegyes hírek.**

A városok és a közigazgatás reformja. A városoknak Temesvárott tartandó közös értekezletére eddig már bejelentették részvételüket: Arad, Debreczen, Győr, M.-Vásárhely, Kecskemét, Pozsony, Sopron, Szabadka és Szatmár-Nemethi. — Brassó város kölcsöne. Brassó város 5.600.000 frt kölcsönt akar felvenni és tanácskozott már az ottani jogászokkal, kiknek véleménye az, hogy a belügyminiszterhez felterjesztés intéztessék, mielőtt az ügylet tenyleges keresztülvitelére kezdenének. — Wenkheim Károly gróf nagybirtokos főrendiházi tag, gróf Wenkheim Frigyes országgyűlési képviselő édes atyja, gerlai birtokán elhunyt.

**KÜLFÖLD.**

**A reichshρθból.** Az osztrak képviselőház megkezdte a költségvetés és a pénzügyi törvény általános tárgyalását. Mellette 14, ellene 13 szónok van előjegyezve. Gregr képviselő a következőket mondta: A trónbeszéd daczára is a közjogi és a nemzetiségi kérdések azok, melyek a modern életet mozgatják. Szóló pártja, mely mögött a cseh nép áll, mindenekelőtt nemzeti párt. A cseh nép mindig küzdeni fog a német balpárt ellen, mely a kiegyezést ajánlja, mint eszközt, a németek uralmához. Szóló pártja továbbá önkormányzati párt, mely ragaszkodik a cseh államjoghoz.

**Az ir kivételes törvények megszüntetése.** A Salisbury-kormány már néhány hónap óta azon meggyőződésre jutott, hogy Írországból a személy- és vagyonbiztonság ismét annyira konzolidálódott s annyira megvan törve azon titkos hatalmak befolyása, me-

lyek eddig a népet agrargyilkosságokra és más törvénytelenekre bujtogatták, hogy az eddig érvényben levő kivételes törvények hatályát az ország nagyobb részében el lehet törölni. Ez meg is történt; a dublini hivatalos lap rendkívüli kiadásban közzétette azon rendeleteket, melyek a némely bűntényekre Írországból fennálló kivételes, nagyon is sommás büntető eljárást megszüntetik s az összeküvés, erőszakot és megfélemlítés eseteit ismét a rendes bíróságokhoz utasítják elbírálás végett.

**Az angol trónörökös** minden népszerűségét eljajtszotta Angliában. A »Daily Chronicle« erős cikkben támadja meg a walesi herceget, mint a ki a tábornagyi tisztségre teljesen alkalmatlan, mert ütközethen még sohasem vett részt. A cambridgei herceg is 700,000 font sterling fizetést huz semmittevésért. Ezzel szemben felsorolja a nevezett hirlap, hogy az első és második német császár mit tett a hadsereg érdekében és azt is, hogy a jelenlegi császár mi mindent követ el a német haderő javára.

**Ellopott erődítési tervek.** A krakói hadtestparancsnokság elnöki irodájában vasárnapra virradó éjjel, közvetlenül a hadtest parancsnok lakása mellett két ember vakmerő betörést követett el. A tettesek, akik a helyiségekkel nagyon ismerősök lehettek, egy falon keresztül az épület udvarába, innen a folyosóra, innen pedig alkölcsök segítségével abba a szobába hatoltak, hol az erődítési terveket őrizték. Összenyaláboltak egy rakás tervet s magukhoz vették a hadtestparancsnoknak, Krieghammer altábornagynak vadászfegyverét is, eltávoztak azon az uton, a melyen jöttek. Egy rendőrorjárat reggeli 4 órakor, Krakó Kleperez nevű külvárosában két gyanus alakra bukkant, akik a rendőrök megpillantásakor futásnak eredtek. Erélyes üldözés után elfogták őket, s a rendőrségre vitték, hol kiderült hogy a betörést ők követték el. Valamennyi ellopott tervet megtalálták nálunk. A tettesek osztrak katonaszökevények; az egyiket Herrmannak hívják, tűzmeister volt a tűzereknél, később a katonai irodában alkalmazták. Erős a gyanu, hogy ők ölték meg Jaroslauban azt a tisztet, kinek esete annak idején oly nagy feltűnést keltett.

**Vegyes hírek.** A yemeni lázadás. Ugy török részről, mint más oldalról is konstatálják, hogy a yemeni felkelésnek nincs komolyabb jelentősége s tisztán helyi érdekű ügyek forognak szobán. A nyugalom 5 nap óta helyre van állítva. A syriai csapatokat csak óvatosságból küldik oda. — A forrongó Balkán. O-Szerbiából és a novibazári szand-

sákból érkező hírek török csapatösszpontosításokról tesznek jelentést. Különösen Szieniczában koncentrálják a miliciát. Ugyanezek a hírek jelentik, hogy az arnauták igen kihívóan viselik magukat.

**Virágtenyésztésünk érdekében.**

(Ajánlva a »Csokonai-kör« szépitészeti osztálya- és a nemes tanács figyelmébe.)

Ha az ember Szatmármegye egyik-másik városában megfordul: virágos kertben képzeli magát. A virágtenyésztés, a díszkert művelés nálunk Debreczenben is rendkívül sokat fejlődött az utóbbi időkben; de be kell ösmernünk — e részben messze — nagyon messze állunk még ma is a szomszédunktól Szatmártól; pedig ki tagadná, hogy a virágkertészkedés egyike a legszebb időtöltésnek s a mellett eredményében is nemcsak kellemes, de rendkívül üdvös is, mert főleg városban, hol a levegő tisztán tartását, üdévét, kellemességét, egészségességét tételét drága pénzen is meg kell szerezni, lehet-e hathatósabb módját gondolni is annak, mint ha nem csak köztereinket, utcáinkat, de házi kertjeinket, udvarainkat is fákkal, bokrokkal, virágokkal népesítjük be.

A város lakosságában az ez iránti érzék ma már erősen ki van fejlődve, de udvarainkban, mondhatni kivétel nélkül átkozottul inficiált talaja: a kertészkedési törekvéseknek nem kis akadályt gördít útjába.

Hát igaz, hogy van Debreczen városának rengeteg erdősége, a melynek földje ha nem mindenhol, de nagyon sok helyen rendkívül alkalmas a növény, a virágtenyésztésre; azonban — a mit idegen emberrel elhitetni sem lehetne — ennek a rengeteg erdőségeknek a földjét, a hétéfjű sárkánynál jobban őriztetni a nemes város, nehogy abból csak egy kilogramnyit is virágtenyésztési célokra fordithasson bárki is; mintha bizony lehetséges volna azon a levelek korhadása által magát folytonosan kiegészítő bányának mérhetetlen mennyiségű anyagát nem kiaknázni, de észrevehetőleg csak megkevesbiteni is.

Tudom, az reá a felelet: »adnak földet, csak engedélyt kell reá váltani és a taksát megfizetni.« De hát éppen ebben rejlik a dolognak a bibéje, hogy eltekintve a fizetéstől, — a melyből bizony nem fogja Debreczen város 4 milliós kölcsönét soha lerövíni, — aránytalanul kevesen vannak, a kik rászánják a fejüket arra, hogy Pontiusból Pilátushoz járjanak, városházzanak az engedély kieszközléseért.

Én azt gondolom, hogy az erdei virágföldre vetett tilalom teljesen okadatolatlan; mert hiszen örvideni, kapni kellene azon, ha a városi közönség vinné, minél bővebben vinné udvarába, kertjébe, a növénytenyésztésre alkalmas földet; örvideni kellene rajta, buzditani kellene rá a közönséget, minden mástól eltekintve, csupán közegészségi szempontból is.

Ajánljuk ezen ügyet a nemes tanács és a »Csokonai-kör« illető ügyosztálya szives figyelmébe, s hisszük, hogy szavunk nem lesz a pusztában elhangzó szó.

—y.—

**Ujdonságok.****\* A debreczen-füzesabonyi vasut.**

Az állami fejlődésre a társadalom minden irányában, végtelen befolyással van a városok, községek sőt puszták, tanyák közti távolságok megrövidítése, ennek egyedüli közlekedési eszköze pedig tudni való csak is a vasut; mennél több vasutja van valamely államnak, annál könnyebben fejlődik a gazdaság, ipar és kereskedelem. — Az állam fogalmában magában

gyon neki melegedett a nótától, meg a vinkótól és nemsokára danolásra fogták a dolgot. Nincs is olyan nóta több a világon, mint az, a melyik így kezdődik: »Túr a disztó, túr a mocsár szilen.« Ezt danolták a komák s ittak, mint a gödény a potyából. Én is ittam, hiszen nem volt mitől tartanom, ha berugok, majd hazavisz a két koma! Rákezdtem hát azt a nótát a gilicze madárról, a mely »Ézczaka jár a debreczeni torom előtt.«

Mire beesteledett, már tele volt az asztal üres üvegekkel s mind a hármónknak a füle olyan veres volt, mint a piros kláris, mert megadtuk ám az ivásnak a módját emberül. Éppen a tizedik litert parancsoltam, mikor Veress koma egy szót sem szól, de mint a vak, oda bukik az asztal alá, esteben úgy meg-rántotta Tóth komát, hogy ez is oda rántódott, éppen mellé, mintha csak számitással lett volna.

— Hé, koma! Még iszunk!

De biz a két koma nem szolt egy szót sem. Ugy elnyultak mind a ketten, mintha aból éltek volna. Hiába biztattam én őket, nótával meg borral, azt felelték mindég, hogy megölik, a ki szol.

Már csak így nem hagyhattam a két ko-

mát az asztal alatt, nem engedte a rokon érzésem. János gazdával nagy nehezen talpra állítottam őket és egyiket a jobb, másikat a bal karomra véve, a Rákóczi mellett úgy vittem ki őket a kocsmból De istenesen megizzadtam a czipelésben, mert a két koma úgy hazatáta magát, mikor hol jobbra, hol balra akartak bele feküdni a sárba. Bizony, az lett a mulatságnak a vége, hogy én vittem haza a két komát, nem ők engem! De nem szeretnék többet ilyen mulatságot, mert nagy izzadásba került míg a disznómat kihajtottam a vásárra, de mégis könnyebb volt ez, mint a két komát haza vezetni, mert úgy megtépásztak, meg-ránczigáltak, hogy maig is fáj belé a két oldalam.

Leontesz.

**Irodalom és művészet.****— Bartók új drámája.**

A nemzeti színház igazgatósága elfogadta előadásra Bartók Lajos új történelmi színművét, melynek czime »Erzsébet királyné.« A darab az Anjouk korában játszik, Nagy Lajos özvegye a főalakja. A darab első előadása a jövő idény elején lesz.

benne van az anyagi, szellemi fejlődés biztosításának nagy alapelve, melyet az állam képviselőiben a kormány előmozdítani köteles. Különösen nagy szüksége van edes hazánknak, hogy ama távolságok megrövidítésére, s az anyagi és szellem fejlődés közvetítőjéül szolgáló vasut minél több vidéken és minél előbb a közforgalomnak adassék át. A gazdasági érdekek hangosan kívánják a vasutak késedelem nélküli létesítését, különösen azon vidék, mely a mai napig a világtól mintegy elzárva — várva várja a felszabadulás boldogító óráját. Vegtelen nagy kulturális kérdést oldott meg a Debreczen-Füzes-Abony-Ohat-Polgári helyi érdekű vasut kiépítése; minden közelebbi commentározás nélkül tudja mindenki, ki valaha e vidéken utazott, hogy e vasut létesítése teljesen megváltozta e vidéknek. Ezelőtt, ha őszi időben valaki csak Debreczenből B-Ujvárosra akart menni, végrendeletet készíthetett; a rendes viszonyok közt a két órai időt igénylő utat 8—10 óra alatt, és életveszélyek közt kintlódta át. — Terményt, vagy más egyéb szállítmányt pedig f u v a r o z t a t n i lehetetlen. Ott van a végtelen nagy sik pusztaság, a szűz hortobágyi pusztá, melyet átutazni valóságos bravour volt; és a ki azt veszedelem nélkül megtette, mint csoda eseményt, hosszú időn át emlegette, a családban pedig mint hősi esemény hagyományként fenmaradt. Vagy a ki utazott Tisza-Füred, Csege, Polgár utain, ma a vasut töltést valóságos imádatl nézi, és felszáll kebléből a fohász: »O h! Baross nyisd meg a te vasutaidat! A kereskedelem, a gazdaság oly óriási változást nyer e vidéken, miről eleget beszélni nem lehet; mint börtönéből kiszabadulandó rab várja e vidék vasutja megnyitását, a művelődés immár szalont nyitna, de a fővasutas, Baross kezében még az ajtó kulcsa, pedig készen van e vasut a megnyitásra Debreczentől T-Füredig egész T-Polgárig, minden részében, csupán T-Fürednél a Tiszán át vezető hid nem adható még át a forgalomnak, ez is azonban rövid idő alatt teljesen készen lesz; e felől bizony T-Füred-Polgárig akadály nélkül megnyitható lenne a vasut. Nagyon tájékozatlan tehát azon ezikk ír, ki azt állítja, hogy »mieleőtt a vonal az államvasutak igazgatóságának kezelése alá menne át, hosszabb időt igénylő javítási munkálatokat kell fogantatni, melyek legalább két hónapra késleltetik a vasut megnyitását.« Ez nem áll; ugyan vegye magának azt a fáradságot és hajtányoztassa magát végig a fentemlített vonal részében és meg fog győződni, hogy nagyon, de nagyon rosszul volt informálva és rectificálni fogja téves tartalmu ezikkét, mert a jelzett vasutvonal — a tiszai hidat kivéve — teljesen készen várja minden lényeges javítások nélkül a megnyitást, indóházak csupán lakóikra várnak; ennek adtak hangos kifejezést Debreczen város, Hajdu, Heves, Szabolcs megyék közigazgatási bizottságainak küldöttségei, az államvasutak igazgatóságának kiküldött egyik főmérnöke, kik f. e. június 9. 10. 12-ik napjain a jelzett vonalokon hivatalos tisztókat teljesítették. Az építési vállalat a politikai átadással a tiszai hidat kivéve teljesen készen van, építési munkálatait befejezte, nincs az egész vonalon oly lényeges hiány, mely hosszabb időt pláne két hónapot igénylő javítási munkálat fogantatását szükségessé tenné, vagy mely a vasut megnyitását csak egy hétre is késleltetné, megnyitható az már holnap, sőt e vidék kereskedelmi, gazdasági érdeke nagyon követeli a vasut mielőbbi sürgős megnyitását. Minden nap melyről a vasut megnyitása elmarad, az egész vidéknek igen tetemes kárt okoz, az építési vállalatnak ok nélkül igen nagy veszteségre jut, mivel a teljesen készen levő vasutvonalat továbbra is fentartása alatt kell tartania, holott ez már az államvasutak kezelése alá mehetett volna át. Nincs ok a megnyitás elhalasztására, és valóban igen üdvös dolog követ és sok oldalú érdekeket elégit ki a miniszter, ha e nagy érdekű vasutat minél előbb megnyitja s átadja a közforgalomnak. »Bis dat qui citó dat.«

\* **Bírósági kinevezések.** A hivatalos lap tegnapi száma több olyan bírósági kinevezést közölt, melyek bennünket debrecze-

nieket közelről érdekelnek. — Kinevezettek: Sár váry Lőrincz debr. kir. alügyész a debreczeni kir. járásbíróhoz járásbíróvá (a kir. táblai bíróvá kinevezett Dr. Gajzágó Béla helyére). — Dr. Vass Antal, a debr. kir. ítélő táblához tanácsjegyzőül berendelt aljárásbíró és Dr. Hrehuss Viktor hajdu-nánási kir. aljárásbíró a debreczeni kir. törvényszékhez törvényszéki bírákká. Mind a három kinevezés kellemes meglepetést keltett Debreczenben, mert a kinevezettek az igazságszolgáltatás kiváló erőinek vannak elismerve. Dr. Vass Antal, a debreczeni kir. törvényszék legifjabb bírójá, még el se foglalta tanácsjegyzői állását a kir. táblánál, hanem a járásbírósnál dolgozott s ott érte a törvényszéki bírói kinevezés. Rövid két hónap alatt egymás után két fokkal léptették elő, a mi párját ritkító haladás a bírói pályán. Fogadják a kinevezettek mindannyian legőszintebb szerencse-kívánataikat!

\* **Thaly Kálmán beszédét,** melyet a képviselőház tegnapi ülésén tartott, ma délelőtt egész terjedelmében megkaptuk s szombaton megkezdjük a közlését. Az önkormányzat hívei és a debreczeni választó polgárok, kik szeretett képviselőnkhez törhetlenül ragaszkodnak, bizonyára nagy érdeklődéssel fogják olvasni e nagy szabású beszédet. Ugyancsak szombaton közöljük Szabolcska Mihály fiatal költőnek Kossuthnál tett látogatásáról szóló leírását. Előre is főlhívjuk rá a közönség figyelmét.

\* **A custozzai emlékünnap.** Magyar nyelvű meghívón értesít bennünket Krausz ezredparancsnok ur a felől, hogy a helybeli 39-ik gyalogezred f. hó 24-ét, a custozzai csata évfordulóját, meg fogja ünnepelni. A mondott napon d. e. 9 órakor a custozzai csatában elesett katonák emlékére a helybeli róm. kath. templomban ünnepélyes requiem tartatik.

\* **Vasuti pénztári mizériák.** Régebben csak az éjjeli vonatok indulásánál cselekedtek meg, a zónázó publikumnak az utazástól való elrettentésére, hogy egyetlen egy pénztárt tartottak nyitva, s az utazó közönséget az egymást agyonpreleső tolongásra kényszerítették, de most már, miután vonat-közlekedésünk úgy szólván megkészsereződött, az utasok száma pedig meghatványozódott: megcselekszik nappal is, hogy tekintet nélkül az egyidőben különböző irányba induló vonatokra, és az utasok rengeteg számára, egyetlenegy pénztárt nyitnak ki, valamennyi vonat s valamennyi osztályu utasnak a kiszolgálására. Van is aztán tolongás olyan, hogy a ki Pestről akar példát venni, annak az itteni állapotokról halvány fogalma sincs. Természetes, hogy e mellett szörjék a dicséretet Barossra, az igazgatóságra olyan válogatott ékes körmondatokban, a milyenek csak itt a jó magyar alföldön teremnek; de a mit aligha ujrázna meg — ha hallaná — jó Baross Gábor. Valyon nem lehetne ezen a bírálaton alól álló botrányos állapotot segíteni?

\* **Öngyilkos legény.** A Dobozi-temető előtt levő ó-kut nagyon kedves helye az öngyilkosoknak s magosra megy már azon szerencsétleneknek a száma, a kik ott végeztek be az életüket. Tegnap ismét beleugrott ebbe a kutba egy legény és mire észrevették, megfuladt. A kut kaváján hagyta a kalapját, mely alatt ott volt a levele is. Az öngyilkos Maczegin Sándor 25 éves legény, fia a homokteremben lakó Maczegin Zsigmond gazdának. Levele cseruzával három darab papírra volt írva, melyeket egy könyvből szakított ki, egyik darab papíron ott is volt a könyv czime: »Életmentés vagy az egészségtag.« dr. Szélltől. A levélben keserves hangon panasolja, hogy az apjára haragudott s ezért véggezte ki magát, aztán kívánja, hogy anyja mellé temessék a várad-utczai temetőbe s négy harangot huzassanak meg a temetésén. Levelet így végzi: »Ne sirjatok miattam, Hogy lelkeket kiadtam, Kedves annak a sírgödör, A kit gonosz apa gyötör! Most már elmehetsz apám D-hoz, háromszor is csuffá tenni a fiadat.« Holttestét a közkörházba szállították.

\* **Keresztes vitézek.** A nagyváradi iparos ifjak Schlauch Lőrincz püspököt kérték fel zászlójuk felszentelésére. A püspök kijelen-

tette, hogy csakis katolikus egyházi jelvényekkel ékesített zászlót szentel fel. — Mivel az ifjusági egyesület tagjai nagyrészt reformátusok, azt hitték Nagyváradon, hogy a püspök kívánságát nem fogják teljesíteni. A gyűlésük azonban egészen másképpen határozott. — Az alapszabályok ugyanis megtiltják mindennemű vallási vagy felekezeti ügy tárgyalását s ebből az okból a választmány egyhangulag elfogadta azt, hogy a zászlóra keresztet tesz. Tette ezt főleg azon okból, mert nem akarta az ünnepegy fényét csökkenteni azzal, hogy a püspök közreműködésétől megfoszsa azt.

\* **Nyolczvanéves vőlegény.** Dédapónak is elkelne az öreg F. János, aki tülhágta már a nyolczvanévet is. És mégis mibe fő az a havas fej? Meg akar feleségesedni. A parochiára kézenfogva vezette párját, az ötvenéves Erzsébetet. Az öreg barnaszőrű gunya volt és félrecsapott kis karimás posztókalap, kezében fölbokrotázott fokos-bot; a ránczos, aszaltképi menyasszonyon pedig kikeményített, riktós ruha suhogott. Illendő köszöntés után tisztességtudást elarúló, válogatott szavakban jelentette ki a nyolczvanéves ember, hogy az irás szavai szerint cselekszik, nem akar tovább egyedül állni, nehogy kísértésbe essék.

— Meg is egyeztünk Erzsókkal, mert nagy a mi szimpatihánk egymás irányában.

Lecsüngő vastag hófehér bajuszát legényesen sodorgatta s felszémekkel kiválasztottjára hunyorítva, bánatos, csöndes hangon folytató:

— Hej, ha még egyszer megizlelhetném a boldogságot.

Ezután a fehérhaju jegyesek kijelentették, hogy elhatározásuk fontosságát egész nagyszerűségében fölfogták s jól meggondolták a dolgot.

Az öreg F. még bölcsen megjegyezte: — Egész életére házasodik az ember, sokáig gondolkodtam én erről a dologról, de aztán jól meg is gondoltam!

Hiszen nem is merült föl kétely az öreg higgadtsága ellen.

\* **Népesedés.** Debreczenben ez évi jun. 7-től 13-ig született: ref. törv. fiu 5, leány 8, törvénytelen leány 5, r. kath. törvényes fiu 2, törvénytelen leány 1, ág hitv. törv. leány 1, aut. orth. izr. törv. fiu 1. — Meghaltak: Gombos Imre 8 hó, ref. bélhurut; Kiss László László 5 nap. ref. velesz. gyeng.; Molnár István 60 év. ref. májorvadás; Kollát István 7 hó, r. kath. bélhurut; Barna Sándor 10 hét. ref. bélhurut; Molnár Eszti 6 hó. ref. görcsök; Grósz Ábris 47 éves, izr. gyomorhurut; özv. László Andrásné 64 év. ref. májrák; Bundi Bálint 75 év. ref. agyszélhűdés; Czinczér Magdolna 5 nap. r. kath. gümőkór; Ozga Antal 62 év. r. kath. gümőkór; Tóth Eszti 20 év. r. k. gümőkór; Takács Sándor 13 hó, ref. bélhurut; Nagy Eszter 12 hó. ref. bélhurut; Bancsi János 18 év. ref. tüdőgümőkór; Török Rozália 2 hó. r. kath. bélhurut; Jablonczay Kálmán 62 év. r. kath. agyszélhűdés; Szabó Eszter 22 éves, reform. tüdőgümőkór; Nagy? halvaszületett; gr. Hidvégi Mikó Róza 68 éves, ref. tüdőlob; Benedek Luiza 2 hó, rkath. velesz. gyeng.; Szabó Eszter 6 hó, ref. bélhurut; Kovács Gábor 11 hó, ref. tüdőhurut; Takács János 65 év, rkath. gutaütés; Kállay Zsuzsanna 1 hó, gkath. tüdőgümőkór; Nagy Péterné 42 év, gkath. tüdőgümőkór; Laukó József 66 év, rkath. gutaütés; Kövály Zoltán 1 hó, gkath. velesz. gyeng.; Bancsi Erzsébet 7 hó, ref. bélhurut; Szász Zsuzsanna 10 hó, ref. bélhurut; Egry Julianna 45 év, rkath. tüdőgümőkór; Stern Irén 4 hó, izr. görcsök; Rusznyák György 2 év, r. kath. vízkór; Petri Julianna 3 hó, ref. görcsök; Braun Arminné 32 év, izr. veselőb.

\* **A reáliskola kiegészítése.** Most már egészen bizonyos, hogy a miniszterium a debreczeni reáliskolát a jövő iskolai év folytán állami kezelésbe veszi át és két év alatt nyolczosztályu főreáliskolává egészíti ki. A hetedik osztály már a jövő iskolai év kezdetén, a nyolczadik pedig az 1892. évi szeptember hónapban megnyílik. A miniszterium ezen elhatározásról a napokban már értesítette is a városi hatóságot s egyszersmind tudatta azt is, hogy a reáliskolában most működő hat rendes

s egy helyettes tanáron kívül még egy új tanárt kíván alkalmazni. A négy állomás közül egyet, nevezetesen a francia és német nyelv tanárát, a miniszterium áthelyezés útján kívánja betölteni; a többi háromra pedig nyílt pályázatot hirdetett. A pályázati hirdetést a kormány hivatalos lapja a napokban közölte.

**\* Választások Biharországban.** Biharvármegye tegnapi napon tartott népes közgyűlésén Fráter Kálmánt egyhangulag árvászéki ülnöknek, a megyei kir. tanfelügyelő fiát, Sipos Árpádot 143 szavazattal, Fráter András 60 szavazata ellenében derecskei szolgabírónak megválasztották.

**\* Ujházy esküvője.** Ujházy Ede, a nemzeti színház nagy művésze, tegnap vezette oltárhoz bájos menyasszonyát, Székely Kornéliát. Az esküvő a budapesti-kalvin-téri ref. templomban ment végbe, a művészeti s az irodalmi világ számos szereplőjének jelenlétében. Az esketési szertartást Szász Károly ev. ref. püspök végezte.

**\* Rendőri hírek.** Markovics Jolán csavargónőt, ki 30 frtot lopott el özv. Szűcs Jánosnétól, letartóztatták. — Sich Henrik csavargó kereskedő segéd gyűjtő ívvel kéregetett házról-házra. Letartóztatták.

### Köszöni szépen.

— Házasságbontó Pegazus. —

A válópörök »okai« többnyire legképtelenebb — bolondságok. Nem beszélve azokról, melyeknek komor és sötét hátterük van. Néha egy válópör-akta kész anyagalmazat egy humoros regényhez, melyben figurák szerepelnek; akik épp olyan könnyen és nevetve válnak, mint amilyen könnyen és nevetve esküdtek össze. Ez egy karakterisztikus fajtája az emberiségnek és tessék elhinni, sok boldogtalan ember, akinek minden fáj és akinek a legkisebb érintésre vérzik a szive, irigylí ezeket a kiváltságos léha, könnyű embereket.

Egy aktából való ostobaság az is, hogy valami Bogár ur igen derék ember volt, grönge szivü és epe nélkül való, de volt egy nagy és végzetes hibája: azt hitte, hogy ő — költő.

Soha se hinné az ember, hogy ez is végzetes baj legyen egy különben boldog házasság életben. Hogy kétségbeejtő változást képes előidézni Bogárné asszony szerelmében az a körülmény, hogy Bogár ur egyéb hivatalos teendői mellett költői dongásra adta magát.

Bármilyen hihetetlen, így van. Pedig nem mondja a válókereset, hogy Bogárné asszonyság ellensége volna a poézisnak, de igenis vannak azonban dolgok, amiket határozottan elébe helyez egy családi fészekben a — poézisnek.

Nem mondhatni azt se, hogy Bogárné asszonyság valami nagyon prózai nő volna, mert a fölcsatolt iskolai bizonyítványok szerint a »felsőbb leányiskola«-ból két osztályt végzett elégséges sikerrel és míg a »költészet«-ből »jó«-ja van, addig a »konyha-vegytanból« »alig elégséges«-e.

Sem szomszédnői, sem barátnői, sem egyéb ellenségei se mondhatják Bogárné asszonyságról, hogy szeretné a »puc«-ot, hogy nagy igényei voltak; ellenkezőleg egyszerűen és izlésesen, barátnői és egyéb jóakarói szerint pedig »slarposan« öltözködött.

És ki merné azt állítani, hogy tán Bogárné asszonyságnak csak egy házibaráta is lett volna? Először is a barátnői és egyéb őszinte tisztelői szerint, ő az ördögnek se kellett volna, (ami határozottan ráfogás), másodsor is Bogárné asszonyság nagyon puritán nő, aki egyáltalában nem halad a korrals e tekintetben egész »parasztos« izlése van.

A versek, a versek, ezek a hibásak, uraim. Bogár ur költői vénája szörnnyeteg módon

dulta föl a kis fészek nyugalmát, nincsen egyéb baj: az asszony engesztelhetetlenül gyűlöli a férje — Pegazusát.

Megtetszik azonnal érteni. Csak egy rövid jelenet a komédiából, egy párbeszéd a bíróságnak Bogárné asszonyság közt, aki — bármit állítsanak is barátnői — határozottan igen fess és szemrevaló menyecske.

Abban igazuk van, hogy egy kicsit őszinte, megmondja »parasztosan«, ami a szivén van, de legalább meg is érti az ember, amit beszél.

Kezdjük a párbeszédet azon részénél, midőn már Bogárné asszonyság nyelve egy kissé szabadabb lendületet vett:

— Tudja-e uram — csattogott nagy élénkséggel, hiszen ön előtt mit titkoljam, tudja-e, hogy hónapok óta nem aludtam ki magam rendesen, hisz ha ez úgy menne, néhány hónap múlva elpusztulnék, igen, mert az hallatlan, ahogy az isten adja az éjfélt, alig aludtam el, vége az éjszakának.

— Hogyan?

— Hát kérem, hisz az borzasztó, egyszerre elkezd kiabálni, Liza, Liza, hallod-e! minden éjjel így megy, fölver álmomból éjfélt, hajnalban, amikor rájön a... mindjárt mit mondok.

A bíróságot vastag bajusza alatt finom mosoly bujkált és egy kis pikáns izzel hangsúlyozva mondta:

— Nagysád, hiszen az éppen nem mondható válsági oknak, úgy hiszem, ha a férj az asszonyt gyakran fölveri álmából...

— Igen, de miért, minden haszontalanságot... Köszönöm szépen... Engesztelhetetlenkedett Bogárné asszonyság... Nem elég nappal, hanem...

— Hanem? kérdezte a bíróságot.

— Éjféltől reggelig is örökösen a verseitszavalja...

A bíróságot részvételt fejezte ki Bogárné asszonyságnak és meg sem kísérelte többé a békítést.

### A kapitány előtt.

I.

#### A filozófus.

Hosszu az orra, mint a golyáé, a lábait meg olyan vékonyak, hogy azon csudálkozik az ember, miképen tud ez a jámbor ilyen pipaszárakon jönni-menni. Pedig egyebet sem csinált egész nap, mint az utcákon kóborogott fel s alá, titokzatosan lesütött fölvel, éppen mint valami filozófus, aki még az aszfalton is egy-egy bölcsesleti kérdés megfajtását keresi. A nyurga sehogysem akarta észrevenni Benczét, a ki megállította őt a Csapó-utcán.

— Mutassa a paksusát.

A nyurga ember a mint felvetette a fejét s meglátta a rendnek szigorú őrét, egy kissé megilletődött, aztán keresgélni kezdett a zsebében. Kiforgatta még a mellénye három zsebéit is, sőt a belső rejtek zsebében is kotorázott egy jó darabig, míg végre kisütötte:

— Nincs nekem igazolványom, instálom.

Bencze gyorsan befodította őt a kapitány elé. A nyurga ember ott is csak a padlóra nézett bölcs nyugalommal.

— Mi a foglalkozása?

— Orás vagyok, de azért csizmadiasággal is foglalkozom, ha ráérek a rakéta csinálástól, mert azt is tudok, mikor pedig mindezekbe bele untam, előveszem a büvészet-tudományomat, melyből azonban nehéz megélni s így hát kénytelen vagyok foglalkozni patkányméreg készítésével is.

Az ezermester mindezt oly bölcs nyugalommal mondta el. Fel nem tekintett volna egy világért sem, nézett mereven az asztal alá, a szék alá.

— Mit néz mindig lefelé?

Bencze sietett beleszólni.

— Az utcán is úgy ment instálom, mint valami filomókus.

— Ah, filozófus, igen az is vagyok! Erősítgette a nyurga ember.

— Miért néz hát mindig lefelé? kérdezte tőle a kapitány.

A filozófus nagy lelki nyugalommal felelt:

— Bagótkeresek.

II.

#### Háni és Régi.

Olyan nagy perpatvart csináltak a kapitányi szobában, hogy erősen rájuk kellett kiabálni:

— Egyszerre csak egyikőtök beszéljen!

De ha Régi elkezdte, már a harmadik szónál Háni is belebeszelt.

— Igen, tekintetes kapitány ur, ez a fiu, a ki itt áll —

— Az a csaló, az a —

— Csend!

— Megcsalt mindakettőnket. Azt mondta, hogy engem elvesz —

— Nekem is azt mondta a —

— Csend!

— Igen, tegnapra ígerte a jeggyűrűt.

— Nekem is es hittem neki, a csalónak —

— Csend!

— Aztán kisült, hogy mindakettőnket az ígerte, hogy kicsaljon tőlünk egy kis utiköltséget, amivel Amerikába szökhessék.

— Én adtam is neki 20 frtot.

— Én 10-et adtam!

— Vegyen el, vagy tessék becsukadni.

— Hohó, mért éppen téged, vegyen el engem, vagy tessék becsukni a csalót.

Izsák egy cseppet sem félt a menyasszonyaitól, még mosolygott is a veszekedésükön.

— De hát mindakettőt csak el nem vehetem, ugy-e tekintetes ur?

— Nekem ígérted először.

— De én több pénzt adtam!

— Te csábítottad el tőlem.

— Nem igaz, te voltál a hunczú!

Már hajba kapott volna a két amazon, ha Bencze közzéjük nem áll.

— Mit szólnak erre? kérde a legénytől a kapitány.

— Hát kérem, egyiket hajlandó vagyok elvenni.

— Melyiket?

— A melyik a kettő közül vénebb.

— No melyikötök a vénebb? — faggatja őket a kapitány.

A két amazon mérgesen összenézett, mintha azt mondták volna egymásnak:

— Te vagy a vénebb, én még fiatal vagyok.

Igy aztán inkább lemondtak a férjéről, mintsem bebizonyítsák a vénségüket.

(—sz.)

## CSARNOK.

### TEUZILE.

— Elbeszélés. —

Írta: Horváth Károly.

(Folytatás.)

December huszonegyediké kellemes napnak ígérkezett. Az ég ugyan homályos volt, de a levegő kellemes meleg. Az égről gyenge fény szűrődött a város kupoláira, mi oly ábrándos benyomást kölcsönzött az egész vidéknek, a zöld hegyeknek és a lágyan zsongó haboknak.

Végre beesteledett. Az égről elkezdett rózsaszínű felhőcskék alakjában oszlani a fátyol, melyen keresztül a gyenge kék színű ég látszott. A város alkonypirban uszott, a tenger ezüst felszínre pedig egybeolvadt a hegyek viola színével. Rendes sétám után, barátom lakására mentem. Éppen a zongoránál találtam, Bethoven egyik sonátáját játszva.

Midőn beléptem, felugrott, szenvedélyesen megrázva kezem, mondá:

— Ha ez nem volna — a zongorára mutatva — már rég megőrültem volna.

Kértem, hogy játszék valamit.

— Olyan nincsen — mondá — mi most hazánkról és gyermek éveinkről fogunk beszélgetni, életünk azon pillanatáról, melyek vissza jönni nem fognak soha, melyekben még ál-

modtam boldogságról, de most már vége mindennek.

— Ez szerencsétlen előítéletének visszhangja — mondám vigasztalásul.

— Oh nem, ez több, ez szakadás, mely bensőmön megy keresztül és e szakadás fog örökre elválasztani szerencsémétől.

— Mert Levien Flórával szakított? — vetém közbe halkán.

— Érzem, hogy ezen nő iránt nem úgy viselkedem, mint a hogy kellett volna, látom, hogy kétes part felé vitorlázom — mondá félig gondolkozva, félig kérdezve.

— Még vissza lehet fordulni és ezen hibát jónak lehet tenni.

— De mikor nem tudok megszabadulni vágyamtól. Belátom, hogy az egész csak álom, mert az összeget nem tudom oly hamar előteremteni és hallottam, hogy Ali pasa is folytat alkudozásokat. Azt hiszi, Flóra elvenne egy bünbánó férjet? Akkor nem ismeri még jellemét, az tisztább a gyémántnál. Ezek után nem lehet sokat válogatni.

— Az a nő szereti önt — mondám nyomtatékkal — nemes lelke teljes erejéből.

— Annál kevésbé fogja magát most lealacsonyítani. A nő büszke, ha jogaiban sértve érzi magát.

— Ne higye, a nő azért szeret, mert szeret, a valódi szerelem nem néz, az vakon követi vágyait. És azt hiszi, hogy ezen gyermekkel boldog lesz?

— Hogy örökké nem, azt úgy is tudom. Néhány évre kimondhatatlan boldog lennék, azt érzem; és az ilyen évek tíz, száz, ezerszeresen számítanak. A boldogság különben is csak pillanatig tartó élvezet, szakadatlan boldogság halálos volna.

— Nem is örökké tartó boldogság után kell az embernek törekedni, de igen olyan után, mely még akkor sem szűnik meg, ha az ifjuság heve és szépsége már rég eltűnt.

— Ebben igaza van — mondá Franzen némileg nyugodtabban — de mi itt olyan tárgyról beszélünk, mely a legrelativebb.

Ez alatt beszélted, anélkül, hogy észre vettük volna. Egyszerre csak hallom, hogy egy kocsi állott meg a kapunál.

Barátom éppen író-asztalához lépett, hogy lámpát gyújtson, midőn az ajtó megnyílik és erős fény terjed el a szobában.

Rege volt ez, vagy saját képzeletünk rémszüleménye volt e tündéri látomány?

A megnyílt ajtón Teuzile lépett be, egyik kezében szépen díszített karácsony fát tartva, a másikban pedig egy levelet.

Felugorva székemről, hamarjában nem tudtam mit tegyek, barátom nem kevésbé csodálkozott ezen különös tüneményen.

— Ezen levelet dr. Franzen urnak kell átadnom — mondá a leány. Franzen még mindig némán tekintett maga elé és nem is látszott észre venni, hogy hozzá szóltak.

Ekkor egy öregebb nő lépett a szobába, kiből Levienné kulcsárnóját ismertem fel, ki elvéve Teuzilétől a levelet, a doktorhoz fordulva mondá: »Urnómtól a doktor ur részére.«

A szép gyermek ijedten nézett az orvosra és minden tagjában remegett. Nem véltem átlépni az illem határait az által, hogy átvettem a levelet és olvastam, mely Levien aszszonytól volt.

»Forrón szeretett barátom! Megtudtam, hogy ön boldogságát máshol és nem nálam véli feltalálni. Élet-célom, hogy önt boldognak lássam és ezért váltottam meg e leányt az ön számára.«

Teuzile egyttal tudomására is hozza ez örömhírt, karácsony estéjén pedig azért, hogy minden évben észébe jusson e napon, hogy én önt igazán, forrón, őszintén szerettem és az ön boldogsága nekem többet ér, mint az enyém.

Én legyőztem magamban a női gyöngeséget és utolsó kívánságom csak az, hogy e kedves teremést boldoggá tegye és választása szerencsés lett legyen.

Teuzile a levél átadása után vissza megy urnójához és mindaddig ott fog maradni, mint menyasszonya, míg a szükséges intézkedések megtéteket.

Boldogságát szívből kívánja

Levien Flóra.

Mig én a sorokat olvastam, barátom nyugodtan a leányhoz lépve, mondá:

— Tudja ön, mi van ezen levélben?

— Igen uram — felelé a leány szemléstülve.

— Meg van ön elégedve azon nő akaratával, a ki önt ide küldte?

— Kötelességem engedelmeskedni — felelé a leány remegve.

— Szeretből teljesíti ezen kötelességet?

— Miért ne? — mialatt felemelte szemét — Én önnek hü cselédje leszek.

— Nem cselédem, hanem feleségem lesz.

Tudja ön azt?

— Igen, nekem is azt mondták — válaszolá kissé bátrabban.

— És nem ujjong szíve, nem érez valami kimondhatatlan örömet felette? Fürkészte a doktor.

— Örülök — mondá a leányka.

— De ha önnek más férfihoz kellene nőül menni, boldogtalannak érezné magát?

— Akkor azt szolgálnám, mivel nekem ez a kötelességem.

(Vége. köv.)

## Közgazdaság.

### Kiállítási impressziók.

Mikor a múlt héten visszaérkeztem Prágából, a hová a kiállítás megtekintése végett utaztam és eldicskedtem itthon, hogy hol és merre jártam, mindenki a képemre nézett, vajjon meglátszik-e ott még a helye a pofonnak, melylyel a prágai diákok szokták azokat az idegeneket megtisztelni, a kik nem beszélnek az ő ékes cseh anyanyelvüket.

Azt hiszem, hogy nagy szívességet teszek a cseh nemzetnek, ha itt ünnepélyesen kijelentem, hogy engem nem ütöttek pofon. Anynyira még sem sülyedt a cseh nép brutalitása, mert tán megbocsátották nekem azt, hogy rosszul beszéltem németül. Hanem, hogy uton-utfélen találkoztam cseh pimaszsággal, az kétségtelen.

A kiállítást intézők közül is nagyon sok ur eljöhethetne hozzánk udvariasságot tanulni. Ha véletlenül a hotelben találkoztam volna azzal a jóképű berlini urasággal, a kit a kiállítás területén a cseh diákok felpofoztak, mert ott németül mert beszélni, bizony lebeszéltem volna arról a jó szándékáról, hogy a »Baumgarten«-be betegye a lábát. — Mert hát itten nem valami uri módon traktálják az idegent.

Mikor megérkeztem, első dolgom volt a kiállítási igazgatóságnál magamat, mint a magyar sajtó egyik munkását bemutatni. A kaiserlicher Rath-igazgató urat arra kértem: engedné meg, hogy már reggel 8 órakor bemehessek a kiállítás területére, mert csak egy napot akarok Prágában tölteni. Csehül nem tudván, a saját magam német stílusában adtam elő a mondókámat. — A hatás nem is maradt el, mert a kaiserlicher Rath ur szó nélkül ott hagyott a faképnél, a nélkül, hogy válasza méltatott volna. Kerestem az udvariasság okának nyitját, míg végre fölvilágosítottak, hogy egy »ifju cseh« csak akkor tud németül beszélni, ha ő is »csehül jár.« Kiállítási elárúsítóknak csak olyan leányokat alkalmaznak, a kik csehül beszélnek. Tehát csehül megy itt minden.

Két párt és két nyelv viv itt elkeseredett

harczot egymás ellen: a cseh és a német.

Mindegyik pártnak megvan a maga külön társadalma, külön kávéháza és korcsmája. Jaj a németnek, ha valamelyik cseh korcsmába talál bevetődni.

Egy német ismerősömmel, a ki a terepviszonyokkal még nem volt tisztában, történt a következő eset: Mint valami éhes oroszlan, benyitott egy jobb kinézésű vendéglőbe, gondolván, hogy itt teljes nyugalommal csillapíthatja éhes gyomrának kiáltó igényeit.

Alig hogy helyet foglalt, illedelmesen köszönt (persze németül) a mellette ülőnek, a ki erre mély hangon a következőleg válaszolt: »Obsedli!«

— »Obsedli!« — felelt vissza az én németem. (Ahá! Ez annyit jelent, hogy: alá-szolgája.)

Hosszas csengetés után végre jelentkezett egy pinczér.

— »Obsedli!«

— »Obsedli!« feleli a német.

Egy ur is odasiet az asztalhoz, aki a vendéglőnek látszik lenni és kelletlen hangon kétszer is ismétli e szót: »Obsedli!«

— »Obsedli!« felel vissza az én jóképű németem, és kezdi diktálni, hogy mi is volna hát jó ebédre.

Mint valami háborgó tenger hirtelen támadt zugó moraja, egyszerre száz torokból is hallatszik a szó: »Obsedli, Obsedli!« és a benzülött csehek ökleiket mutogatva, kezdték az asztalokat verni. Mi lehet ez?

Hát az, hogy a pinczér megjelent egy kis czédulával a kezében, a mire az volt írva, hogy »Obsedli«, alája meg, hogy a német is megértse: »Besetzt!«, a mi azt jelenti, hogy a hely el van foglalva, illetve, abzug német.

Hát csakugyan azt jelenti, hogy »alászolgája«, gondolta magában az én Schulze barátom és szerencsére, még mielőtt őt ették volna meg, odább állott.

Bizony jól esett a szívemnek, mikor a sok viszonzatlanság után végre hazaérkeztem és egyenesen kikocsizhattam a városligeti iparcarnokba, a hol éppen akkor folyt le az agyagiparkiallítás megnyitási ünnepélye.

Egész más emberek, más élet, más barátság, más szívélenség, más levégő; a tisztas munkának más ünnepi csarnoka!

Itt beszélhet mindenki a maga anyanyelvén és kiki úgy érteti meg magát, a mint tudja. Van itt török, szerb, oláh, angol, francia, bosnyák, még cseh is. És semmi harag, semmi gyűlölség.

A munka-csarnokában a munka beszél!

Itt láthatjuk az egész kontinens fazekasiparát; az agyag-, cement-, asphalt- és kőipar termékeit.

Mielőtt a kiállítás épületébe belépünk, künn egy cemenből épült óriási hidalkotmány vonja magára figyelmünket, melyet Ways G. A. budapesti vállalkozó és gyáros szerkesztett. Egy ilyen czementhid elbirja a legnagyobb terhet is.

Valóban kellemes kép tárul elénk, mikor a csarnok főbejáratán belépünk, a hol mindjárt szemünkbe ötlök az ungvári agyagipar-részvénytársaság remek kollekcziója: százféle alaku színes szobrocskák, terrakotta disztárgyak és czifra majolika dolgok.

A kiállítás fénypontját a világhírű pécsi Zsolnay és a Fischer J. budapesti majolikagyárak köszönik. Ennek a két nagyiparosnak a készítményei földszét képezik a kiállításnak. Majolika edényeik, vázák és egyéb készítményeik is mind igazán remekek.

A majolikaipar terén valóban óriási haladást látunk bemutatni ettől a két magyar gyárostól és mégis egyik német lap rosszakaratu kritikájában az ellenkezőt merte allítani és csakis a Hüttl Tivadar kiállításában talált újat, nem tudva, hogy Hüttl csak egyszerű keres-

kedő, a ki a fönfent említett két gyári cég készítményeit árulja boltjában.

A diszitő cikkek és terrakotta tárgyak közül, — hogy csehizmussal ne vádoltassunk — megemlítem még a Goldscheider Frigyes bécsi terrakottagyára készítményeit. — Kollektiójában igen csinos szobrocskákkal, kerti dísz tárgyakkal és egyéb olcsó csecsebecsékkel találkozunk.

A fazekasipar van a legszelebb kiterjedésben képviselve. Itt látjuk a czifrábnál czifrább köedényeket, tálakat, kantákat, korsókat, amiket Szentes, Mezőtúr, Sopron, Brassó-megye, Ungvár, Arad, Torda, Nagy-Enyed, M. Vásárhely, Szamos-Ujvár, Visk, Sz.-Udvarhely, Görgény, Várpálya, Tata, Apátfalva és Körnőczbánya fazekasai állítottak ki.

A kályhaipart feltűntető része a kiállításnak, egy világkiállításnak is becsületére válnék. Száznegyven agyagkályha és kandalló van sorban felállítva, a mik az ország különböző részéből érkeztek.

Az építési anyagok osztálya bámulatos haladásról tesz tanúságot.

Általán véve alig található időleges kiállítás, mely olyan kellemes benyomást gyakorolna a szemlélőre, mint a kereskedelmi muzeum szorgalma által létesült eme nemzetközi kiállítás és vásár, mert meg kell jegyeznünk, hogy az ember mindazt, a mi megtetszik, megvásárolhatja, sőt rögtön haza is viheti magával, hogy kedves meglepetést szerezzen otthon, vagy ismerősei körében.

Itt is megesik ugyan, hogy a mig a pakunkkal hazaérünk, az uton véletlenül csehül járunk, de hát tetszik tudni, a cserép könnyen török.

F. A.

**Kőbányai sorsolás**

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Június 16.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli sulyban) 41.—42.50. 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg-sulyban) —.— 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 44.—45.— 4. Fialat közép (páronként 251—320 klg, sulyban) 45.—46.— 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) 47.—47.50 II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 41.—42.50 7. Közép (páronként 220—280 klg, sulyban) 44.—45. 8. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 46.—47.—. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 klgon felüli sulyban, 45.50—46.— 10. Közép (páronként 220—260 klg, sulyban) 45.50—46.— 11. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 46—46.50— Sertés létszám: június 14. napján volt készlet 137.659 darab. A hizott sertés üzletirányzata: v á l t o z a t l a n. — Hizlatni való sertés —.—, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 1080 drb.

**Budapesti gabonatözsde.** Június 17-én. Buza tavaszra —.— pénz, —.— áru máj.—jun. 9.60 pénz, 9.65 áru, őszre 9.24 pénz 9.26 áru. — Tengeri (uj) 1891. máj.—jun. 5.95 pénz, 5.97 áru. Zab őszre 5.66 pénz, 5.68 áru, őszre 5.81 pénz, 5.83 áru. Káposztarepeze aug.—szept. 16.15 pénz, 16.25 áru.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**  
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,  
**Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

**Árverési hirdetés.**

Alólirott végrendeleti végrehajtó részéről közhírré tételik: miszerint néhai Sente Bálint hagyatékához tartozó, bősörményi 2594. sz. tjkvben 19931. hrsza. 20 h. kuparét, 20004 /a hrsza 1 h. 153 négyszögöl kuparét, 18265. hrsza. 1575 négyszögöl törökszállási rét, valamint a bősörményi 1785. sz. tjkvben felvett 16860 hrsza 1 h. 275 négyszögöl farkas ordítói rét, mely a tagosítás folytán egy

tagban, mintegy 25 hold területben adott ki, a rajta levő épületek és élőfákkal együtt 1891 évi június hó 28-ik napján d. e. 10 órakor a Sente Bálint hagyatéki házában, Szikes Endre megbízott ügyvéd közbejöttével önkéntes árverés útján el fog adatni, következő árverési feltételek mellett:

1-ször. Kikiáltási ár az egész tagbirtokra 5000 frt.

2-or. Előre leteendő bánatpénz 500 frt.

3-szor. Vevő a vételi árat Szikes Endre ügyvéd kezéhez három részletben tartozik — a leütés napjától számítandó 6% kamatokkal lefizetni, még pedig első részt 15 nap, második részt 1 hónap, harmadik részt 2 hónap alatt.

4-szer. Vevő a tagbirtoknak használatába a f. évi termés elvétele után és csak a vételi ár és kamat teljes lefizetésekor lép, s az őszi szántást már vevő teljesítheti.

5-ször. Ha vevő a vételi ár befizetését elmulasztaná, kárára s bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatik az általa megvett ingatlan.

6-szor. A vételi ár lefizetése után, és a már folyamatba tett hagyatéki eljárás befejezte után, a törvényes örökös részéről Szikes Endre ügyvéd közbenjöttével tehermentes s átírásra alkalmas szerződés adatik ki. A vételárból a terhek kiegyenlítettnek.

Kelt H.-Böszörményben, 1891. június 12.

Bódogh Zsigmond,

306 1—1. végrendeleti végrehajtó.

**Leszállított árak!**

Atyámtól átvett **üveg, porcelán** és **konyha berendezési** üzletben tulhalmazott raktár miatt az összes **asztali thea, kávé, mocca** készleteket, **függő lámpákat, fa- és bádóg-tálcákat, virág-vázákat, disz-korsókat** a mai naptól leszállított

**gyári árakon**

szolgálom.

Debreczen, 1891. június hó.

251 6 Ifj. Pájer József.

**A nyári táncmulatságokra****Szabó Lajos fiai cégnél**

nagy választékban kaphatók:

**FRANCZIA BATISTOK,**  
**zefirek és atlassin**

gyapju Voile-ok,

**CRETONOK,**

olcsó szabott árakban.

202.

—34.

**Uj temetkezési intézet!****DANKÓ MIHÁLY**

ujonnan berendezett

**temetkezési intézete**

DEBRECZENBEN,

**Czegléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.**

Becses tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

**ércz, fa és mindennemű behuzott, egyszerű és diszes koporsók,**

hallottai kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért

**tisztességes olcsó árért**

szolgáltatnak ki. Főtörökvésem leendő mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Hullaszállítás minden irányban.

Ércz, mű, és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1891. április hó.

180 17

Kiváló tisztelettel:

**DANKÓ MIHÁLY,**

## AZ „ISTVAN“ GŐZMALOM TÁRSULAT ÁRJEJYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

	100 kiló
A. Asztali dara nagy és aprószemű	18.60
B. Szinte » középszerű	17.60
0. Királyliszt	17.60
1. Lángliszt	17.40
2. Montliszt	17.—
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	16.60
4. » 2-od »	16.20
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	15.80
6. Szinte » 2-od »	15.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű	14.60
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű	14.—
8 <sup>1/2</sup> . Barna » 1-ső »	13.40
8 <sup>3/4</sup> . Szinte kenyérliszt 2-od » á 70 kg.	12.40
9. Lábliszt » 70 »	10.—
10. Vere liszt » 50 »	—
11. Finom korpá <b>zsákkal</b> » 50 »	5.40
12. Durva korpá <b>zsákkal</b> » 50 »	4.60

A finom és durva korpá árából eddig engedélyezett 5<sup>1/6</sup>-től engedmény a fennemlített egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debreczen, 1189. május 9.

## Egyedüli fürdő,

mely biztosan gyógyítja az összezsugorodott tagokat, minden nemét a köszvényes, csúzos bántalmaknak és bármiféle bőrbajokat s csontszut, továbbá görvély és sápkórt, máj, lép, vese, belső daganatok s egyéb női bajokra is a legkitűnőbb hatású a jól berendezett

## KONYÁRI SÓSTÓ FÜRDŐ

megnyitattott.

Fürdő-orvos: **Dr. ENGEL IGNÁCZ.**

— Massage- és villany-gyógy mód. —

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a fürdő éttermét és italmérését átvetttem és iparkodni fogok a m. t. vendégek megelégedését **jó magyar konyha** és **hamisítatlan italok** pontos és olcsó kiszolgáltatása által kiérdemelni.

Mély tisztelettel

**Ludvig Jenő,**  
vendéglős.

262 6—6

Legujabban szabadalmazott

**mosógépek,**  
**kerti lóczák,**  
**KERTI BUTOROK,**  
**jégszekrények,**  
TIZEDES MÉRLEGEK,  
mezőgazdasági eszközök,  
**a legjobb kaszák**

írásbeli jótállással,

**vas- és kátránytető-lemezek,**  
**valódi „FUCHS“-féle**  
**rokás jegyű szerszámok**  
minden iparághoz.

Minden vasáruba vágó czikkek  
**legolcsóbb beszerzési forrása.**

Képes árlap, kívánatra, bérmentve küldetik.

# TÓTH GYULA

273 100—52

ELŐBB

TÓTH LAJOS ÉS TÁRSA

vaskereskedése Debreczen, főpiacz városház és czepléd-utca sarkán.

